

jištěnými, které v posledním příspěvkovém měsíci před rozhodným dnem měly své bydliště na území republiky Rakouské, jakož i osobami podle § 28, odst. 1. cit. zákona dobrovolně pojištěnými, jež v posledním příspěvkovém měsíci před rozhodným dnem byly zaměstnány u zaměstnavatelů s hlavním závodem na území republiky Rakouské;

c) pozůstalými po osobách uvedených pod a) a b).

§ 5. — Tiskopisy, jichž dlužno užítí pro přihlášky, spolu s vysvětlivkami pro vyplnění (návod), lze obdržeti u odúčtovacího místa nebo ve státní tiskárně za náhradu výloh. Přihlášky nutno podati v době od 1. září do 30. listopadu 1927 u odúčtovacího místa. Zaslání poštou staniž se doporučeně. Den podání u poštovního úřadu platí za den přihlášky.

§ 6. — Odúčtovací místo je oprávněno žádati od účastněných nositelů pojištění, pojištěnců a jejich zaměstnavatelů vysvětlení, písemné doklady, průkazy a pod., jichž je třeba ku přezkoušení přihlášek.

§ 7. — Kdo nesplní přihlašovací povinnosti podle pravdy, včas a náležitým způsobem, pozbývá výhod plynoucích ze vzájemného odúčtování.

§ 8. — ⁽¹⁾ Přestupky tohoto nařízení trestají se pokutami do 2.500 Kč (§ 8 zákona č. 207/1922 Sb. z. a n.).

⁽²⁾ Dopustí-li se přestupku nositel pojištění tím, že opomene přihlášku nebo podá přihlášku nesprávnou, je Československé odúčtovací místo povinno vybrati od něho ve prospěch rakouského odúčtovacího místa 10 procent částky, již se vadná přihláška týče.

§ 9. — Odúčtovací místo stanoví vyhláškou v Úředním listě republiky Československé, v jaké lhůtě bude možno účastněným pojištěncům a jejich pozůstalým nahlédnouti do přihlášek došlých od rakouského odúčtovacího místa československému odúčtovacímu místu a podati připomínky.

§ 10. — Nařízení toto nabývá účinnosti dnem vyhlášení; jeho provedením pověřuje se ministr sociální péče a ministr financí v dohodě s min. spravedlnosti.

(Vyhlášeno v 43. částce Sb. z. a n. dne 11. července 1927.)

Oběžník Ústřední sociální pojišťovny č. 39, ze dne 11. června 1927 o individuální ústavní léčebné péči o tuberkulosní pojištěnce.

Usnesením léčebné komise Ústřední sociální pojišťovny ze dne 19. května 1927 a rozhodnutím představenstva Ústřední sociální pojišťovny ze dne 25. května 1927 započne Ústřední sociální pojišťovna prováděti individuální ústavní péči léčebnou.

Pro tuto léčebnou péči, pokud jde o provádění § 154. zákona 221/1924 o tuberkulosní pojištěnce, byly vypracovány a schváleny zatímní směrnice I., které jsou směrodatny pro postup jak nemocenských pojišťoven, tak Ústřední sociální pojišťovny.

Přikládajíc opis těchto směrnic, stanoví Ústřední sociální pojišťovna tento postup: Nemocenské pojišťovny nejprve samy přiznají tuberkulosním pojištěncům příslušné ústavní léčení (sanatorní), vyjednájí s příslušným léčebným ústavem přijetí nemocného, odešlou jej do léčení na vlastní útraty na dobu 6 týdnů a na to pošlou nejpozději do 2 týdnů po odchodu nemocného do ústavu Ústřední sociální pojišťovně vyplněnou přihlášku s příslušným návrhem, aby Ústřední sociální pojišťovna převzala po 6 týdnech ústavní léčby nemocného na vlastní náklad do léčení na podkladě § 154.

Ústřední sociální pojišťovna žádá, aby nemocný, který se uchází o převzetí do ústavního léčení na účet Ústřední sociální pojišťovny, byl upozorněn na to, že Ústřední sociální pojišťovna při rozhodování bude přihlížeti ke všem směrodatným okolnostem a že veškeré urgency a intervence osobní i písemné jsou zbytečné. Rozhodnutí Ústřední sociální pojišťovny o převzetí do jejího léčení

podle § 154 spadá výhradně do kompetence Ústřední sociální pojišťovny, jejíž rozhodnutí ve věci je konečné; ani nemocnému, ani nemocenské pojišťovně nepřísluší v této věci právo stížnosti nebo žaloby.

Pro postup Ústřední sociální pojišťovny v otázce úhrady léčebných nákladů bude směrodatné, vedle posudku úředního lékaře nemocenské pojišťovny, dobrozdání ústavního (sanatorního) lékaře, vydané na podkladě několikátýdenního ústavního léčení. U těch nemocných, u kterých nebudou dány předpoklady § 154 zákona, odmítne Ústřední sociální pojišťovna převzetí nemocného do svého léčení, aniž by proto uváděla důvody.

Zatímní směrnice pro individuální léčebnou péči tuberkulosních pojištěnců podle § 154 zákona 221/1924.

1. — Žádosti o ústavní léčení nepřijímá Ústřední sociální pojišťovna od pojištěnců přímo, nýbrž od nemocenských pojišťoven. Žádosti musí být předkládány na předepsaných formulářích, které mimo evidenční data obsahují podrobný lékařský nález o stavu choroby nemocného pojištěnce, přezkoumaný úředním lékařem pojišťovny.

Z formuláře bude především zřejmo:

a) zda nemocný podléhá pojištění invalidnímu a starobnímu u ÚSP. podle zákona č. 221/1924, resp. zda jde o manželku (manžela) nebo vdovu (vdovce) po takovém pojištěnci.

b) zda nemocný trpí aktivní tuberkulosou, u níž bude lze ústavním léčením dosáhnouti vyléčení neb aspoň takového zlepšení, že bude lze na delší dobu invaliditu předejít neb odsunout, neb obnoviti výdělečnou schopnost důchodcovu.

c) jaké jsou sociální poměry důchodcovy (bytové poměry, počet dětí, jejich věk a pod.).

d) že příslušná nemocenská pojišťovna poskytne na svůj náklad nemocnému léčení v ústavě po dobu 6 týdnů (§ 145 zákona). Po 6 týdnech bude nemocenská pojišťovna po celou dobu dalšího ústavního léčení poskytovat platy, uvedené v § 148 zákona.

e) jedná-li se o veřejnou nemocnici, je nemocenská pojišťovna povinna platy, uvedenými v § 149 zákona; jde-li o ústav soukromý (sanatorium a pod.), musí se nemocenská pojišťovna zavázati, že i po dobu těchto osmi neděl bude rodinným příslušníkům pojištěncovým vypláceti nejméně polovinu nemocenského.

2. — ÚSP. si vyhradí rozhodnutí o převzetí nemocného do vlastního léčení až po dobrozdání lékaře, resp. ředitelství sanatoria po čtyřtýdenním pobytu nemocného pojištěnce v ústavě. Pro tento posudek budou vypracovány zvláštní formuláře. Zjistí-li ÚSP., že nejsou dány předpoklady § 154 zákona, oznámí nemocenské pojišťovně i nemocnému, že jeho léčení nepřevzme.

3. — ÚSP. nebude zásadně přijímati do vlastního léčení tuberkulosních pojištěnců starších 60 let a nebude zásadně poskytovat léčení tuberkulosním nemocným na tak zvaný »pobyt na venkově«.

4. — ÚSP. bude poskytovat léčení pouze na nejnižší třídě lidových sanatorií a nebude vůbec ani přispívat na léčení na třídách vyšších, dále nebude přispívat na léčení v sanatoriích t. zv. »luxusních« a v sanatoriích v cizině, neb na pobyt nemocného pojištěnce u moře.

5. — Pro nejbližší dobu nepomýšlí ÚSP. stavěti pro tuberkulosní pojištěnce vlastních ústavů, dokud nebude k tomu donucena nedostatkem lůžek v dosavadních ústavech. Ústřední sociální pojišťovna bude jednat s dosavadními ústavy léčebnými o zabezpečení potřebného počtu lůžek za sníženou cenu a vyhradí si právo revise svými odbornými lékaři, zda pojištěnci dalšího pobytu v ústavě potřebují.